

въ Влашко Сливенци ми разправѣха какъ тѣхнитѣ бащи и дѣди сж били принуждавани да разливатъ по пжтя на преселването си пазения въ качки медъ, само и само, да не имъ тежи по пжтя. Такива качки медъ имали почти всички семейства, като старо, преданно тукъ производство (*меда* е познатъ на много стари народи: ср. *mead* въ Келтитѣ, отгдето, и въ английския езикъ чрезъ ирландцитѣ: *Africanus* и *Slrianus* за египтенитѣ, пеонитѣ и келтитѣ).

Киселото млѣко въ Сливенъ се нарича *угуртъ*, като по-стара турска *яуртъ* (съкратено отъ *югуртъ*). Източнитѣ народи сж употрѣбавали киселото млѣко безъ да подозиратъ неговата стойностъ като лѣковито, каквото изтъкна руския професоръ Мечниковъ въ Парижъ презъ края на 1904 г. (ст. особната дописка на Парижкия кореспондентъ на *St. James's Gazette*, 10. II. 1905, London, за значението на приготвеното по *Bulgarian recipe* кисело млѣко).

Интересенъ е произхода на *бозата*, която тукъ, както и другаде въ Полуострова, продаватъ „арнаути“ (българи отъ западна Македония, или албанци), редомъ съ *халва* и *салепъ* (идатъ предъ есенъта и се връщатъ презъ началото на лѣтото). Това питие ще е предимно отъ тюркски произходъ и значително старо. Английския пжтешественикъ *Montraue* забелязва, че въ Южна Русия *бозата* (*boza*) се употрѣбавала отъ татаритѣ, па и самъ той пилъ тамъ такава *liquor was Boza etc.*, *op. cit.*, II. p. 57; пжтувалъ презъ 1724 г.) Етимоложки, дали това название има нѣщо общо съ глагола *бозая* (суча, смуча) – не се знае. Старитѣ разправятъ, че по-рано *бозата* се наливала въ стомни, презъ шушуркитѣ на които се смучала. *Hammer* забелезва, че турското питие *бизъ* въ 1680 г. презъ времето на султанъ *Мохамедъ IV* било забранено да се продава (*Geschichte des Osm. Reiches*, III, 715).

Годежъ и сватба.

Любенето, като романтиченъ или другъ родъ преходъ, по пжтя на задомяването, у старитѣ Сливенци е почти непознато. Израза *либа* (любя) тукъ е все още невиненъ, За *любовъ* се употрѣбавва турското *севда* и свежданитѣ съ нея, съгласно турската етика и логика, сжждения. Сливенкитѣ сж нѣмали по-рано днешнитѣ условия на завързване любовни вношения и сношения. *Богоровъ*, когато дошелъ въ Сливенъ (около срѣдата на миналия вѣкъ) забелязва, че младитѣ Сливенки се криели отъ мжжетѣ и бѣгали „като кози“ отъ тѣхъ. Превеличено или не, тукъ се касае до отминали отношения, по силата на преданието и предразсѣдъци, въ отношенията, между жени и мжже. Случаитѣ, въ които момъка е можелъ да види момата сж били много рѣдки и, почти, изключителни.